

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.  
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.  
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.  
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





7<sup>DE</sup> ÅRG.

DEN 1 APRIL 1906.

N<sup>O</sup> 27

**OBS.** Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

**INNEHÅLL:** Hjalmar Palmstierna. — En kvinnlig fäktklubb. — Utställning i Lund. — Svenskar i fjärran länder. — Från Riksdagens utskott. — "Handarbetets vänner". — Bilder från skilda delar af landet. — Fisktämjare. — Från främmande hof. — Prygel. — På sanningens berg. — Isabelle Massieu. — Veckans porträttgalleri. — Oron i franska grufdistriktet. — Från Ryssland.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906



Foto Hanningst, Stockholm.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthm - Gbg.

**HJALMAR PALMSTIERNA.**  
FRIHERRE. LANDSHÖFDING I JÖNKÖPINGS LÄN.

## HJALMAR PALMSTIERNNA.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA)

Om man från åhörareläktaren i det nya riksdagshusets Första-Kammarsal vid något mangrannare besökt sammanträde låter blicken glida granskande öfver de församlade senatorerna och så jämför det erhållna intrycket med liknande iakttagelser under tidigare skeden i kammarens tillvaro, så kan man ej undgå att lägga märke till att dignitärs- eller excellenstypen är tämligen sällsynt i vårt öfverhus, om ock ej helt och hållet frånvarande. Och som en af dess främste representanter skulle vi vilja beteckna den man, hvars namn läses här ofvan och hvars personlighet och lifsgärning i dessa dagar äro föremål för särskild uppmärksamhet. Frih. Hjalmar Palmstierna ingår nämligen den 31 mars i sitt sjuttioförsta år, och som han under flere decennier intagit och ännu intager en mycket framskjuten och bemärkt plats i det offentliga lifvet, kan han med allt skäl räknas bland dettas mest representativa män. Jämte de förutsättningar, han därför ägt i begåfning och vilja och förvärfvat genom arbete och erfarenheter i många och maktpåliggande värf, kan man äfven säga att han haft att räkna med eller draga fördel af vanans makt. Frih. Palmstierna tillhör nämligen en släkt, som visat utpräglad böjelse och framgångsrik förmåga att hålla sig på samhällets höjder. Redan den med adelskap år 1692 hugnade stamfadern, lagmannen Magnus Schillers son var nämligen den som en af frihetstidens verksamaste, inflytelserika och mest olika bedömda rådherrar bekante Nils Palmstierna, och dennes sonsöner voro de framstående bröderna Nils Fredrik och Carl Otto, den förre svenskt sändebud i Wien under Metternichs tid och sedermera i Petersburg, hvarunder han framgångsrikt tillvaratog Sveriges intressen, den senare medlem af statsrådet både under Karl XIV Johan och Oscar I och i denna ställning och som landtmarskalk känd som en af våra mest konservativa men mer dugliga politici.

Den sistnämndes tredje son i ordningen i hans gifte med Lovisa Eleonora Rudbeck är Nils Axel Hjalmar Palmstierna, som föddes i Stockholm den 31 mars 1836. I enlighet med traditionerna inom sin ätt — riksrådet Nils hade varit karolin och äfven krigare i fransk tjänst, innan han framträdde som statsman i frihetstidens partifejder, och statsrådet Carl Otto var

bland annat innehafvare af guldmedaljen för tapperhet i fält under 1813—14 årens krig — ägnade sig den unge Hjalmar Palmstierna åt den militära banan. Han valde dock ej, i olikhet med hvad som plägar vara vanligt inom våra baronliga släkter, kavallerivapnet utan ingick år 1854 vid Vendes artilleriregemente. De här tid efter annan och i behörig ordning erhållna befordringarna gingo jämsides med annan verksamhet, som vittnade om, att frih. Palmstierna hade förvärfvat anseende för ovanlig duglighet. Så var han under några år lärare vid Artilleri- och Ingeniörshögskolan och blef år 1873 chef för artilleristaben. Utnämnd till generalintendent 1883, hade han under några år tillfälle att afläggja ytterligare pröv på ovanlig arbetsförmåga och militär skicklighet, hvilka väl ock voro de bestämmande, då han år 1888 som generalmajor anförtröddes landförsvarsdepartementet. Under sin fyraåriga statsrådstid hade han väl ej att glädja sig åt någon oppmuntran eller framgång, utöfver dem vid hvilka våra försvarsministrar i allmänhet fått vara vana, men han vann riksdagens aktning och sympati för sitt rättframma och bestämda uppträdande — egenskaper, hvilka ofta senare och ännu i förening med ovanlig arbetsförmåga förvandlat och betryggat frih. Palmstiernas ansedda ställning i kamrarna. Han har nämligen i riksdagen haft talan ej blott som regeringsmedlem utan som vald ledamot i Andra kammaren under åren 1888—91, i den Första alltifrån år 1900.

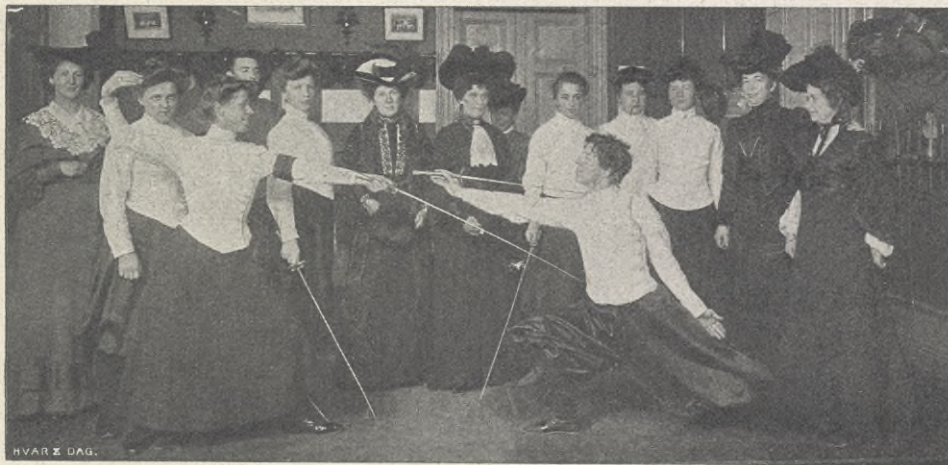
Hans ansedda ställning har jämte mångsidigheten i hans förflutna verksamma lif betingats särskildt af hans nitiska och intresserade arbete i statsutskottet. Vid afskedstagandet från statsrådsämbetet utnämndes frih. Palmstierna till landshöfding i Jönköpings län.

Som höfding i sitt län har frih. Palmstierna inlagt förtjänster af den art, att hans namn utan tvifvel länge skall nämnas och minnas af dess befolkning. Genom resor och besök i alla delar af länet har han satt sig grundligt in i de intressen som funnits liksom han väckt nya, allt till allmänt fromma. För kommunikationer, rationellt jordbruk, industri — särskildt att nämna torfmossarnes bearbetande — har han med stor framgång arbetat, och i den småländske bonden har frih. Palmstierna vunnit en vän för alla tider.

## EN KVINNLIG FÄKTKLUBB,

bestående af unga damer ur societeten, har Stockholm i vinter erhållit. Den har tillkommit på initiativ af M. Fillol, den franske i hufvudstaden verksamme fäkt-

mästaren, och har fått en särskild instruktis i M. Fillols lärjunge fröken Wiel-Hansen. Hærom dagen gaf den kvinnliga fäktklubben en soiré på Grand hotell med



H. & D:s GÖTEBORGSFOTOGRAF.

EN KVINNLIG FÄKTKLUBB I STOCKHOLM.

Kliché: Bengt Silfversparre.

biträde äfven af manliga fäktare. herrar ur societeten De tvänne fäktande äro fru H. Lindgren och fröken Wiel Hansen. Bakomstående, från venster å foton. äro: Fröknarne Behle, Larsén: monsieur Fillol, fröknarne Skoglund, von Platen, frih:an de Geer; fröknarne Wikander, Delin, Wesslau, von Plomgren, Lagerheim,

## UTSTÄLLNING I LUND.

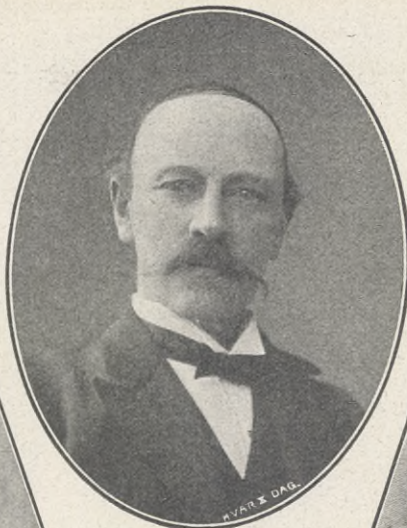
Den gamla kulturstaden å Lundabygden kommer året 1907 att tilldraga sig hela Sveriges uppmärksamhet genom den stora Industri-, Slöjd- och Konstutställning, som då kommer att där anordnas.

Efter initiativ af den lifskraftiga Fabriks- och Handverksföreningen utsågs i slutet af fjolåret en utställningsstyrelse, hvars för-

som enhälligt för utställningen uppläts den vackra anläggningen "Parken" och Södra Vallpromenaden med därintill liggande öppet jordområde, för hvars planerande och planterande beviljades 15,000 kronor. Dessutom ställdes till utställningsstyrelsens förfogande ett räntefritt kreditiv af 40,000 kr. Utställningen,



A. P. MÅNSSON.  
Byggmästare.  
Utställn. v. ordf.



R. EKLUNDH.  
Akad. räntrmästare.  
Utställningens ordf.



W. BÜLOW.  
Redaktör.  
Utställn. sekr.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöfn. sparv

beredande arbete resulterade i en framställning till kommunalrepresentationen om dess stöd för realiserande af utställningsplanen.

Då stadsfullmäktige för några dagar sedan hade att behandla framställningen, understöddes denna af en enskild garantiteckning till den betydande summan af 175,000 kronor. Intresset för utsällningen visade sig äfven vara starkt bland fullmäktige i det så godt

som kommer att äga rum 1907, kommer att omfatta hela södra Sverige och torde på alla områden blifva synnerligen representativ.

Ordförande i utställningsstyrelsen är stadsfullmäktiges ordförande, akademi-räntrmästare Robert Eklundh, vice ordförande är byggmästare A. P. Månsson och sekr. red. Waldemar Bülow.

## SVENSKAR I FJÄRRAN LÄNDER.

En vän i Amerika till H. S. D. skriver: "Sveriges nye vice konsul St. Louis, herr C. A. Ekströmer förtjänar ett par rader i H. S. D. af flera skäl. Han är vår mest representative svensk i denna stora stad af nära 700,000 inv.; han har otaliga vänner hemma i Sverige, sedan expositionen år 1904, då herr E. och hans fru voro de, som på ett storartadt sätt visade gästfrihet åt alla landsmän, som besökte utställningen, hvarför ett 20-tal vänner i Sverige sändt en magnifik present till tack.

I St. Louis är herr E. en välkänd affärsman, medlem af sju af stadens förnämsta klubbar, samt framför allt svensk. Han försummar aldrig att hålla uppe och fram det, som är svenskt, är ordförande i alla svenska företag här, och har nu, som erkänsla för detta blifvit förordnad till v. konsul, en plats, som han säkerligen kommer att sköta med heder."

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.



Efter porträtt.

C. A. EKSTRÖMER.



GRUPPFOTOGRAFI FRÅN SAMMANTRÄDE I BANKOUTSKOTTET, TAGEN AF H. 8. D:S FOTOGRAF I STOCKHOLM.

Bankoutskottet tillhörer att undersöka Riksbankens styrelse och tillstånd samt att hos kamrarna föreslå och i mål, för hvilka utskottet fått sig sådan makt af riksdagen uppdragen, gifva föreskrifter om bankens förvaltning. — Vi nämteckna, sittande vid bordet, från vänster å bilden räknadt: Hrr Nilsson, Lindgren, Wijk, v. Schwerin, Björklund, Grundberg, Stapelmohr, Rettig (ordf.), Henricson (v. ordf.), Hanson i Solberga, Malmin, Persson i Killebäckstorp, Vahlqvist, Moll, Bengtson i Häradsköp, Larson i Lund; sittande i andra raden t. v. å bilden: Hrr Andersson i Bråborg, Emthén, Folin; vid motsatta sidan: Hrr Lundgren, Thylander, Matsson, Nilsson i Kattleberg, Andersson i Bagghöle. — Några af ledamöterna och suppleanterna voro icke närvarande.

## »HANDARBETETS VÄNNER».



HVAR 8 DAGS fotograf i Sthlm.

Klöhn: Hengt silfversparre. "4

Handarbetets vänner, den välkända föreningen i Stockholm som spelat en banbrytande roll beträffande återupplifvandet af den gamla svenska textilkonsten och uppblomstringen af en modern inhemsk textilkonst, har på grund af husets snara rifning helt nyligen måst flytta från sina lokaler vid Brunkebergstorg till nya sådana vid Birger Jarlsgatan. I de gamla lokalerna har föreningen emellertid såsom ett slags afsked, under ett par dagar haft anordnad en utställning af sina museisamlingar, d. v. s. af de dyrbara alster af äldre tiders väfnadskonst, som Handarbetets vänner förskaffade sig i början af sin tillvaro och som nog delvis varit föreningen till praktisk nytta genom att utgöra lämpliga studieföremål. Det är endast skada att alla dessa vackra saker, hufvudsakligen af svensk tillverkning, men äfven förskrifvande sig från utlandet ja till och med från orienten, i hvardagslag skola ligga nedpackade och sålunda endast vid vissa tillfällen äro till verkligt gagn.

Bland de svenska landskapen är Skåne rikast representeradt. I Skåne har textilkonsten ju också synnerligen gamla anor. Man ser på utställningen bonader, äkdynor, stolklädslar, olika dräkter, däribland en präktig bruddräkt, från Sveriges sydligaste landskap. Från Dalarne påträffas också en mycket fullig kollektion. Men icke blott allmogesaker finnas utställda, utan också föremål som tillhört vår aristokratiska värld, bl. a. en blå sidenkjol från gustavianska tiden och arbeten med namnchiffer och adlig krona.

Vidare märkas gamla broderier på siden och tyll, väskor, gobelänger, märkdukar från 17- och 1800-talen, knypplade och sydda spetsar, o. s. v.

De ryska, bulgariska, turkiska och japanesiska arbetena samt en del graflynd från Egypten äro icke de minst intressanta föremålen. De sist nämnda äro gåfvor af kronprinsessan och lära härstamma från romarherradömet tid. En stor persisk matta af den äkta gamla tillverkningen är en särskildt värdefull pjäs.



HVAR 8 DAGS.

UTSTÄLLNING AF »HANDARBETETS VÄNNERS» MUSEISAMLINGAR.

# BILDER FRÅN SKILDA DELAR AF LANDET.

1.

Den 18 mars firade *Hudiksvalls Fabriks- o. Handverksförening* sitt 150 års-jubileum medelst en fest, hvori deltog öfver 200 personer från staden jämte representanter från andra Handverksföreningar i landet m. fl.



HVAR 2 DAG.

Efter fotograf.

Efter fotograf.

1. HUDIKSVALLS FABR.- OCH HANDTVERKSFÖRENINGENS 150-ÅRSJUBILEUM: Kommitterade.

varo af landshöfding Nordström. Arbetet, som väckte stadens stora belåtenhet, är utfördt under ledning af löjtnant Torulf. Vår bild är tagen vid pumphuset.

3.

60 år fyllde den 15 mars den skicklige stuckatören *Antonio Bellio* i Stockholm, bördig från Italien. Efter att ha studerat dekorationsmålning och stuckatik, kom B. för 22 år sedan till Stockholm, där han — såsom en framstående artist yttrade vid en fest på 60 årsdagen — möjliggjort utförande af alfrescomålningar. B. har arbetat i Tyska kyrkan, i Uppsala domkyrka, o. s. v. På 1897 års Stockholms-utställning hade B. en italiensk taverna, som sedermera fortsatts vid Norrmalmstorg.



HVAR 2 DAG.

Efter porträtt.

3. A. BELLIO.

4.

Till förmån för de för skyttesakens befrämjande bildade föreningarna i Karl-



Efter fotografi.

2. LINDESBERGS VATTENLEDNING.



HVAR 2 DAG.

Efter fotografi.

4. SKYTTEFEST I KARLSTAD.

Efter fotograf.

stad gåfvos den 17—18 mars teaterföreställningar, sång m. m. Vår grupp är ur "Gräsenklingar" af Frans Hedberg. Det framstic-kande hufvuder (X) tillhör innehafvarinnan af den kvinnliga hufvudrollen i "För Tidigt" af A. de Wahl.

5.

*Skolhuset vid Lundsbergs privatskola för gossar i Vermeland nedbrann natten mellan den 20—21 mars.*



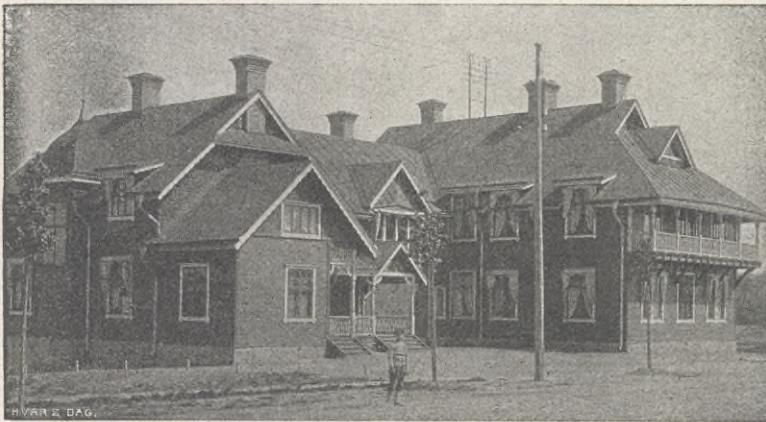
Efter fotografi.

5. LUNDSBERGS NEDBRUNNA SKOLA.

Kliché: Bengt SJÖVERPARRÉ

6.

Vid 11-tiden natten den 24 mars uppstod eld i badhotellet å Kneippbaden förorsakad genom explosion af fotogenkök. Efter ett par timmar fanns endast ruiner kvar. Af hotellets 32 rum voro 14 upptagna; gästerna hade alla gått till hvila och kunde med knapp nöd rädda sig undan det härjande elementet, de flesta i lätta dräkter och genom fönstren. Dess bättre blef ingen skadad.



Efter fotografi.

6. BADHOTELLET VID KNEIPPBADEN FÖRE OCH EFTER BRANDEN.



Efter fotografi.

Kliché: Bengt SJÖVERPARRÉ

## FISKTÄMJARE.

En doktor Fastenroth i Herisau (kantonen Appenzel, Schweiz) har roat sig med ett ganska originellt experiment, som nog icke helt saknar sin betydelse. Han har velat bevisa att äfven fiskar låta tämja sig. Under uppehåll vid en badort vid Luganosjön utfördes försöken så som vår bild visar. För att möjliggöra fotografiering utspändes ett lakan å sjöbotten mot hvilket fiskarne tydligt syntes fullkomligt ogenerade — äfven när doktorn icke rörde sig alltför försiktigt — samma omkring och hämta föda. I början gick det nog så motigt, men de små fiskarne blefvo alltdjärfvare och djärfvare, nappade det uppmjukade brödet ur hans hand och läto sig så småningom utan svårighet fånga, för att genast släppas igen.



FRÅN FRÄMMANDE HOF.



Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfversparre

PRINSESSAN VICTORIA LOUISE,

Tyska kejsarparets enda dotter. Fotografi tagen häromdagen under en promenad i Berlin. Jämte prinsessan hennes guvernant.



Efter porträtt

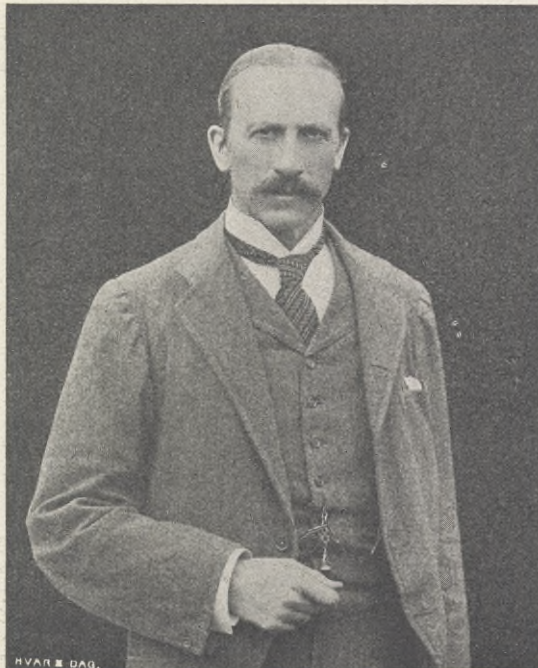
Kliché: Bengt Silfversparre

BENJAMIN VOGT,

f. d. statsråd. Utnämnd till Norges sändebud vid svenska hofvet.

PRYGEL.

Lord Milner, förutvarande öfverguvernören för de britiska kolonierna i Syd-Afrika och medlem af Engelska öfverhuset har under hittills gångna sessions-tiden af det nuvarande liberala parlamentet nära nog dagligen varit föremål för häftiga angrepp på grund af den kroppsliga bestraffning han under sin guvernörstid i Syd-Afrika låtit de kinesiska grufarbetarne därstädes undergå utan föregående ransakning och dom. Lord Milner gjorde i öfverhuset en öppen och ärlig bekännelse att han förfarit egenmäktigt och beklagade sina åtgärder, hvilket riderliga erkännande förskaffade honom öfverhusets applåd.



Efter porträtt.

LORD MILNER.

Kliché: Bengt Silfversparre.

I "House of Commons" väcktes af en medlem motion om misstroende-votum mot "the noble lord", hvilken motion debatterades vid underhusets kvällsammanträde den 21 mars. Chamberlain talade under 1 timmes tid mot dess beviljande dock utan framgång, och då debatten avslutades vid midnatt afgafs af 355 röstande mot 135 en opinionsyttring mot "det olagliga pryglandet af kineser i de brittiska grufvorna".

Emellertid har det konservativa öfverhuset uttalar sig annorlunda om lord Milner och arbetar ifrigt på upprättelse för honom, i häftig strid med regeringen och det liberala underhuset.

PÅ SANNINGENS BERG.  
 BESÖK I ETT VEGETARIAN-SAMHÄLLE.



»SANATORIUM MONTE VERITA».

Sällan ser man majestätiska bergmassor, täcka dalar och leende sjölandskap så lyckligt förenade med söderns behag som vid öfre delen af Lago Maggiore.

För den som från sjöns centralbäcken nalkas dess öfversta del åt Locarno till erbjuder sig omedelbart efter passerandet af Pinos udde ett majestätiskt natursceneri.



EFTER FOTOGRAFIER.

HVAR 8 DAG.

HERR OCH FRU OEDENKOVEN.

På schweiziskt område ofvanför Brisago, midtemot den graciösa "Kaninön", vid foten af steniga kullar, ligger Ascona.

På toppen af en af dessa kullar lefver afskild från den öfriga mänskligheten, i rymliga eleganta träbyggnader, ett kuriöst sällskap vegetarianer. Män och kvinnor, från alla delar af världen och tillhörande de mest olika religioner, trötta vid det mondäna lifvet och kanske också försvagade af ett dylikt lifs alltför rikliga njutningar, söka här i ett verkligen primitivt lefnadssätt andlig och kroppslig hvila eller en förlo-rad hälsa.

Till dessa sällsamma världsborgares boningspalats klättrade jag upp från Ascona, drifven af ett lifligt begär att göra deras personliga bekantskap för att intränga i deras hemligheter och lefnadssätt och äfven för att njuta af en härlig anblick öfver den djupblå sjön, omkransad af bergjättarnes evigt hvita hjässor.

Öfver en half timme vandrade jag på en smal stig, som slingrar sig fram mellan klipporna, utan att möta en själ, icke heller kunde jag i denna afskildhet iakttaga något spår af lefvande väsen. Jag började redan blifva litet trött af det mödosamma klättrandet, då plötsligen de sista tonerna af en känd vals trängde till mitt öra. Skyndsamt tog jag ännu några steg för att söka finna ut, hvarifrån dessa toner härstammade, hvilka midt i den härliga vildmarken satte mig i förvåning. Jag nådde kullens topp och befann mig framför en grupp gamla trån, som kastade sin skugga på en port, öfver hvilken i stora bokstäfver stod skrifvet: "Sanatorium Monte Verità" (sanningens berg). Jag trädde in och fick se en stor, välskött trädgård, i hvilken höjde sig ett antal större och mindre hus i villastil; jag nalkades det som låg mig närmast af dessa "chalets", från hvars grannskap jag trott mig förnimma klavertonerna. Inte tecken till lif gjorde sig dock nu märkbart, högtidlig stillhet omgaf mig — jag tyckte mig vara i Sagolandet. Jag ämnade just begifva mig till ett af de andra husen, då jag vid en vägböjning befann mig midt emot en mänsklig gestalt. Ofrivilligt förde jag handen till hatten för att aftaga den och vördnadsfullt hälsa — förvisso stod jag inför Sanct Petrus, som nedstigit från himmelen. Håret, som i långa lockar föll ned på skuldrorna, skägget, oklippt och långt som håret, öfre delen af kroppen inhöljd i en säckformig rock, som, utan krage, lämnade en del af halsen fri, de korta benkläderna, de nakna fötterna instuckna i sandaler — en fulländad biblisk uppenbarelse — alldeles sådan som jag ständigt föreställt mig himmelens vaktare. Jag tillfrågades på ren franska, hvad min åstundan vore, svarade och förnam, att jag befann mig inför platsens öfverhufvud, herr Henry Oedenkoven.

Jag blef på det vänligaste mottagen och fördes till ett chalet. Jag trädde in, men blef dock genast stående liksom fastväxt, ty den bild, som erbjöd sig för mina ögon, var i sanning förtröllande. Vid pianot satt en vestal och lät händerna glida öfver tangenterna, den redan lågt stående solen förgyllde den unga kvinnans blonda hår; enkel elegans tjusade ögat; jag trodde mig verkligen drömma — att här, efter vandrigen genom vildmarken, finna ett så angenämt hem! Den unga damen afbröt spelet och hälsade mig med okonsild hjärtlighet, det var min ledsagares hustru.

Medan vi senare vandrade till de andra husen, lämnade mig herr Oedenkoven upplysning angående detta för oss kulturmänskors så underbara sällskaps ändamål och medel:

Det vegetabiliska sällskapet på Monte Verità har till ändamål att i samhällen gruppera vegetarianer såväl här som också sedermera i andra länder.

Öfvertygade om att nu för tiden brukliga födo-

ämnen, bostäder och klädedräkter och allt hvad däraf följer står i den mest skriande motsättning till människornas genom evolutionens gång berättigade kraf och utgör hufvudorsaken till kroppslig och moralisk urartning äfven som till samhällliga missförhållanden. arbeta vegetarianerna på att inom sitt nybygge på vegetabilisk grund åstadkomma sådana sociala inrättningar, som göra det möjligt för dem att lefva i bättre öfverensstämmelse med naturlagarne. De vilja lämna bevis på att vegetarianismen höjer hälsan och dei allmänna välbefinnandet, att den i hvarje hänseende är mera ekonomisk än blandade födoämnen, att den befordrar den friare utvecklingen af harmoniskt lif liksom af individen själf, att den slutligen erbjude ett lefnadssätt, som säkert utesluter lyx och all urartning och alla laster, som tillhöra de stora modärna kulturcentra såväl som landsbygden, men ett lefnadssätt, som tillåter hvarje framsteg i vetenskap och konst. Genom detta lefnadssätt försvinna så småningom besvärliga och inskränkta konventionella former, i stället för afundsjuk täflan träder broderlig samarbete, i stället för tvunget arbete träder frivillig sysselsättning, trångbröstad myndighet och godtycke vika för förstående och frihet, smicker, skenhelighet och lögn vika för sanning, och öfver svartsjuka af und och fåfänga triumferar kärleken.

Vegetarianismen består i att lefva af sådana växter, som motsvara människans natur, det vill säga af alla de växter, som i naturligt tillstånd äro välsmakande, såsom en hel del frukt och några växter; att kläda sig med tyger, som härstamma från växtriket; att icke hålla några husdjur, samt att på intet vis i indusrien tillåta några produkter af för dylikt ändamål uppfödda eller slaktade djur.

Vegetarianerna vilja undvika lifsmedel från djurriket, soppor, kryddor och olika preparat af komplicerad kokkonst äfvensom rusdrycker; de vilja icke koka sina födoämnen utom möjligen sådana, som i naturligt tillstånd äro välsmakande. Deras bostäder äro rymliga, luftiga, soliga och omgifna af trädgårdsanläggningar; inomhus vanpryda icke mattor, förnången, stoppade möbler och allehanda onödiga nipper; deras fabriker äro uppförda utanför bostäderna och utrustade med de bästa möjliga hygieniska anordningar. Deras klädedräkt är ej slaf under modet. Hvar och en kan kläda sig efter egen smak och undviker framför allt det besvärliga trycket af snörlif, bälten, trånga skor, stärkta tvättkläder, samt lufttäta plagg, såsom handskar och hattar.

Sällskapet består af ständiga, aktiva och passiva medlemmar.

De ständiga medlemmarne betala en inträdesafgift af 3,000 francs och äga rätt till en jordegendom, hvars uträkning står i förhållande till deras personliga arbetsförmåga, samt rätt till ett boningshus. De äro skyldiga att underhålla bostaden samt att företaga nödiga reparationer därå. Aktiva och passiva medlemmar äro personer, som intressera sig för sällskapets erfarenheter och utveckling, och understödja detsamma

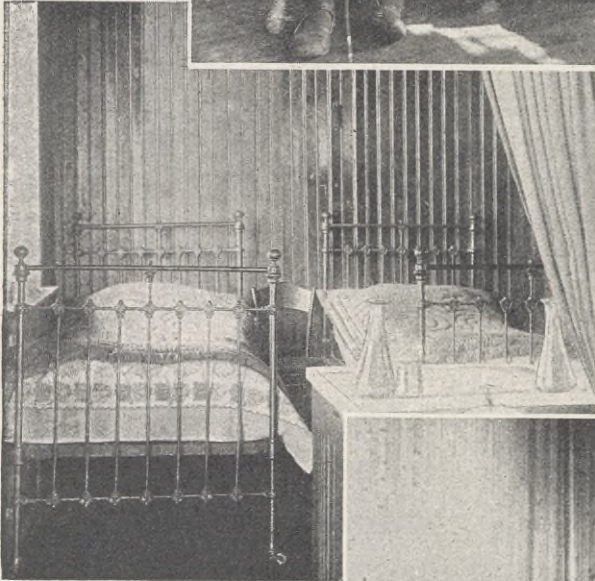
Som bostäder tjäna små hus af trä, innehållande ett till tre rum. De ligga här och hvar dels i ljus luftparken, dels i den gemensamma parken. Tack vare den egendomliga byggnadsarten blir luften där i motsats till i stenbyggnader äfven vid stängda fönster frisk och ren. Rummen äro enkelt men bekvämt och behagligt inredda, bäddarne hygieniska. Naturens hänfödda beundrare bädda med förkärlek åt sig alldeles i det fria för att fullt kunna njuta af den förtrollande, milda natten.

En ytterst viktig faktor är den rationella dieten. ty endast med tillhjälp af denna kan kroppen bilda sunda vätskor och därigenom förnya skadade och förstörda organ. Skarpa, giftiga retmedel såsom alkohol-

haltiga drycker af alla slag, té, kaffe, koksalt, tobak etc. äro förbjudna, enär de förorsaka den svåraste skada å nerver och många andra organer.

Människans hufvudsakliga näring måste enligt dessa principer vara okokt frukt.

Bland lifsmedlen står solskenet högt. Huru välgörande, i synnerhet efter mulna dagar, verkar icke den varma solstrålen på den nakna kroppen, o-



nomglödgas af solen, vederkvicka sig i svala skuggor eller i vattenbad eller, så ofta tillfälle erbjuder sig, äfven i rägnbad; här kan man hvila i gräset, springa, gymnastisera, leka, förrätta trädgårds- och annat arbete. Det gläder hjärtat att se hvilket muntert lif ofta utvecklar sig där bland de nakna, solbrända gestalterna. Önskar någon att draga sig tillbaka i stillhet, finner han lätt i den stora parken en ostörd plats, som han för egen del kan reservera.

Det intellektuella lifvet på Monte Verità är mycket verksamt. Det underhålles medels föredrag eller samtal öfver de mest skilda ämnen. Konst och vetenskap, äkta kultur och skenkultur, sam-



Efter fotograf.

KINCKA: Bengt Nilfversparre

MUSIKRUM OCH GEMENSAMMA MATSALEN SAMT ETT SOFRUM.

skattbart är badet för den sjuke, som så väl behöfver värme och särskildt solvärme, ty allt annat är blott nödortftig ersättning. Jämte solljusbaden äro för vegetarianerna äfven luftbaderna af stor betydelse, ty i förening med ljusbaden påverka de kraftigt ämnesomsättningen.

Tvåne vidsträckta tätt slutna ljusluftsparker, en för herrar och en för damer, finnas i nyhygget.

Deras läge tillåter öfverallt utsikt öfver det vackra landskapet. Här kan män fri från alla besvärliga kläder, hela dagen vandra omkring i ljus och luft, i en stilla vrå låta sig ge-



HVAR 8 DAG

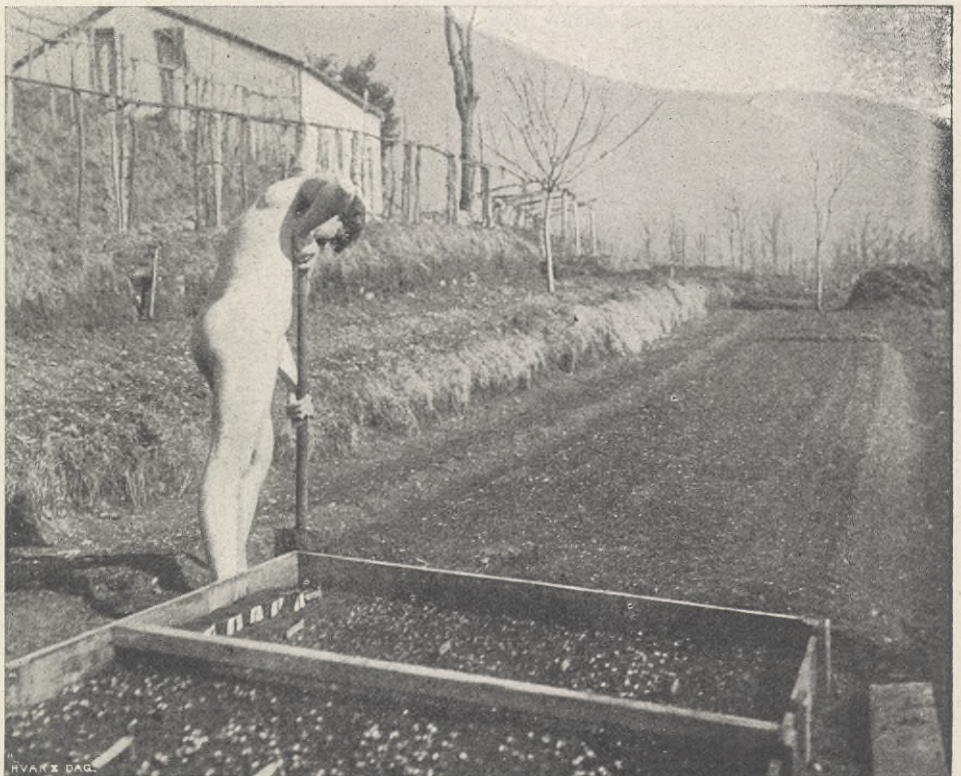
Efter fotografi.

PÅ SANNINGENS BERG: Badkar i det fria.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sklm.—Gbg.

manhanget mellan naturenligt lif o. sannt kulturlif, harmonisk verksamhet, världs-åskådning, kortligen allt hvad som intresserar intelligenta människor afhandlas. God musik idkas flitigt. Folkets valspråk är: Sanning i hvarje hänseende vare vår första lifsprincip.

“Utän att sina, flyter lefvande kraft ur den gudomliga naturens friska källa. Med frid och hopp fyller hon hvar och en, som åt henne förtror sitt lidande. Den mycket plågas finner åter lugn och stärkande sömn, hälsosam hunger kryddar hans kraftgivande måltid. Spänstigt och proportionerligt skön uppbygges



HVAR 8 DAG

Efter fotografi.

PÅ SANNINGENS BERG: En vegetarian i arbete.

Ansatt: Bengt Sjöforsparre

kroppen ånyo, lif blixtrar ur ögat och ett behagligt väsen talar ur anletsdragen. Förgätna äro bedröfvelse och lidande, hela hans väsen andas den innerligaste glädje öfver tillvaron. Med sjukdomen försvinna äfven osköna lidelser. Hänförelse för allt ädelt och skönt fyller den luttrade själen. Full af förtroende till egen kraft, målmedveten och med orubblig tillförsikt sträfvar den nya människan hän mot lifvets ljusa höjder.“

Dessa voro min vänlige ledsagares sista ord, som han uttalade med öfvertygelsens djupa bröstton. Ännu några ord till tack och dörrflyglarne slöto sig bakom mig. Mina tankar dröjde ännu länge bland dessa lyckliga människor, som hos modren-naturen funnit det, som mången aldrig förmår uppnå: ro, lycka och frid.

P. S.

## ISABELLE MASSIEU. EN KVINNLIK SVEN HEDIN.

I dessa dagar då Sven Hedins nya färd börjar draga intresset ånyo bort mot den yttersta östern synes det mig lämpligt att för H. 8. D:s läsare presentera en annan af Asiens på kontinenten mest uppburna utforskare och detta så mycket mer som madame Isabelle Massieu i dessa dagar får motaga sitt lands förnämsta tacksamhets- och utmärkelsetecken: hederslegionen.



Efter porträtt.

Kvinn. Renigt Sjuersparre.  
ISABELLE MASSIEU.

Liksom Hedin har hennes arbete varit förlagt till det inre Asien, närmare bestämt till Tibet och angränsande områden men under det att han kommit väster ifrån öfver ryskt område har hon haft de franska östasiatiska besittningarne, Cotchin-China och Indo-China till operationsbasis. Under sin första färd 1892 besökte hon Java, delar af främre Indien och engelska Tibet. Sedan dess har hon gång på gång inträngt i det inre af de franska besittningarne, har genomströfvat delar af den mongoliska öknen El Goli och från västsidan sökt sig in i Kina, ofta i trakter där ingen fransman eller ens europé varit före henne. Som bevis för det anseende madame Massieu åtnjuter kan anföras att hon redan 1896 fick sig anförtrodd ledningen af en af regeringen utrustad expedition. Hon är medlem af alla möjliga geografiska sällskap och akademier och hennes arbeten ha flerfaldiga gånger belönats med hederspris. Hennes bok "Huru jag genomforskat Indo-Kina" kröntes för sina litterära förtjänster af franska akademien.

En begäran om några upplysningar för H. 8. D:s räkning besvarades genast med en älskvärd inbjudan till ett besök i hennes hem. Det första intrycket blef ett par med smak och elegans arrangerade modetna salonger; det nästa att dessa utgjorde en kondenserad skildring af olika civilisationer, där det moderna västerlandet fått lämna de stora linierna, formerna och där all österns färgglädje och naiva konstuppfattning be stått de växlande detaljerna, prydnaderna. På en högst europeisk liten soffa en härlig broderad "äkta sja",

mellan väggarnes guldstyfva draperier naiva träinläggningar och egendomliga läderarbeten.

Denna excentriska och dock oändligt diskreta omgifning inramar sin härskarinna på bästa sätt. En högkraftig gestalt, starka anletsdrag hvars väderbrynta hy kontrasterar med det rika hvita håret, en spartansk enkel svart dräkt — och så ett soligt, godt leende när hon talar.

Hur jag kom att bli upptäcktsresande? Ja så länge min man lefde reste vi mycket och besökte nästan alla Europas länder och efter hans död hade jag ingenting som band mig kvar här; jag kunde ge mig ut på långfärder. Det var 92 jag började med en färd till Java och Tibet och sedan har jag återvänt gång på gång till samma trakter; man vinner ju de bästa resultaten genom att koncentrera sig på en trakt och lära känna den riktigt intimt. Det är endast då det intresserar mig.

Skulle ni vilja ge mig några biografiska uppgifter?

Åh nej. När man ber mig berätta om mig själf svarar jag alltid att jag har inga anekdoter att tala om; det har aldrig hänt mig någonting och om mina resor talar jag i mina böcker.

Det är ju samma trakter som ni och Sven Hedin besökt, fastän ni kommit från något olika håll, framkastar jag. Ha edra vägar aldrig korsat hvarandra? Och ni vet väl att Hedin är ute på en ny färd?

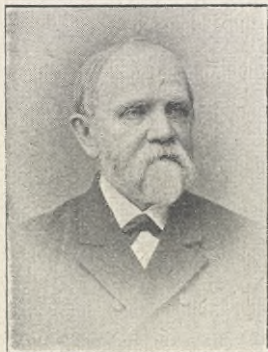
Jo visst, det sista jag hörde om honom var att han kommit till Erzerum. Nå, hans färder ha ju varit mera betydande än mina; han har trängt mycket längre in än jag. Vi ha aldrig träffat samman men invånarne vid en af sjöarne i Ladak, det engelska Tibetområdet, berättade en gång för honom att jag nyss passerat där förbi.

Ni vill väl inte anförtro mig hvarert nästa färd skall gå? Har ni några bestämda planer?

Familjehänsyn ha ju hållit mig hemma de sista åren men nu skulle jag kunna ge mig af på nytt. Men jag har inga bestämda planer. Jag skulle kunna försäkra er att jag inte ämnar resa vidare — och om två månader skulle jag kanske kunna vara på väg igen. Och hur det än är, börjar jag nog att tycka att en resa på ett par år är ett stort företag och föra oss på mindre tid kan man ju inte göra något allvarligt arbete . . .

Madame Isabelle Massieu gör rätt i att hänvisa till sina skrifter då man frågar något om henne själf. De säga visserligen ingenting direkt om hennes person. De tala om färder genom torra heta öknar, öfver kalla, öde högslätter. De låta oss följa kamel- och åsnekaravaner öfver slätter och föra oss på yakens rygg upp för fjällbranterna. De låta oss vara med vid fästerna i hedna gudars tämpel och i hedna furstars palats de visa oss skilda stammar och civilisationer i deras hvardagslag — allt uppfattadt med en stark känsla för det pittoreska, det åskådliga, gjutet i en stil, som tyckes ha hämtadt sin varma färgmättnad ur "Tusen och en Natts" sagoländer. Men dessutom skänka de oss bilder af en nobel och harmonisk personlighet som ser på allt mötande med en vänligt pröfvande blick, som då och då får ett stänk af humor.

Artur Svalde.



L. H. GYLLENHAAL.

F. d. akademiräntmäst. jur. kand., rätth. Herman Gyllenhaal fyllde den 21 mars 85 år. Stud.-ex 37, juris kand. 44, ausk. s. å., ex. fr. Degebergs landtr. inst. 51, led. af Skarab. läns hush.-sällsk. ber.-utsk. 59—67, hed.-led. s. å., led. af Riksd. A. K. 67—69, räntm. v. Uppsala univ. 70—94 stadsf. led. af styr. i Ultuna landtr.-inst. ordf. i Uppsala stads fattigv.-st. m. m.



O. W. SMITH.

60 år fyllde d. 21 mars majoren Otto Wilhelm Smith Stud. 64, u-löjtn. vid Nerikes reg. 70, löjtn. 78, kapt. i arm. 85, maj. i arm. 1900, afsked s. å. med tillst. att kvarstå i Lifr. Gren. reserv. Tjänstg. v. gen.-stab. top. afd. 73—90, 94; vik. lär. i topogr. v. art.-o. ing.-högsk. 85, v. krigshögsk. 91; bitr. stadsing. i Örebro 96—98, intendent vid Frimurarebarnhuset 98—04.



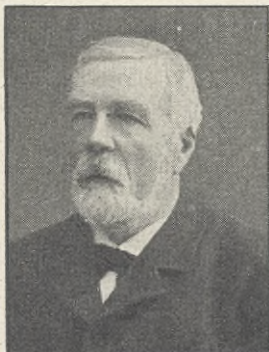
H. H. WACHMEISTER.

Generaldirektören och chefen för Statskontoret, ledamoten af Riksd. F. K., greve Hans Hansson Wachmeister fyller den 22 april 55 år. Helseidsporträtt jämte biografi af. VI: 23.



J. A. DALEN.

Till e. o. professor i oftalmiatrik vid universitetet i Lund har k. m. utnämnt docenten i samma ämne vid universitetet Johan Albin Dalén. Född 66, stud.-ex. 86, med. dr. 97, doc. 02, amanuens vid Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund 02—04 Tjänstg. som öfverläk. Fran tryckeri utg. en hel del med. arbeten.



C. G. HELLSTRÖM.

75 år fyllde den 21 mars f. lektorn C. G. Hellström i Stockholm. Stud.-examen i Uppsala 50, fil. kand. 55, prom. fil. dr. 57, extra lärare i Nya elementarskolan höstterm. 59; vik. lektor vårterm. 72—76, lektor 76. Afsked 98.



A. R. GEIJER.

Bankdir. Adolf Reinhold Geijer i Kristinehamn fyllde den 23 mars 65 år. Stud.-x 60, hofrättsex. 63, litterat. rådm. i Kristinehamn 68, v. häradsh. 70, ombudsm. i Kristinehamns Ensk. Bank 76. Verkst. dir. sed. 94. Ordf. i bevilningsberedn. 24 år, sekr. hos stadsfullm. i Kristinehamn i 38 år m. m.



O. N. S. NORDLANDER.

60 år fyller den 6 april kyrkoherden Oskar Nordlander Stud.-ex. 72, prästvigd 78, kyrkoherde i Skeda (Link. stift) sedan 94. Ordf. i Skeda kommunalnämnd 87—91, i kommunalstämman sedan 1900, ordf. i Hånekinds härads allmäningsstyrelse sedan 1900.



C. O. NORDENSVAN.

Öfverste Carl Otto Nordensvan fyllde d. 7 april 55 år. Und.-löjtn. vid Göta lifgarde 68, löjtn. vid generalstabens 77, kapten 79, stabschef vid 4de militärdistr. 85, komp.-chef vid Göta lifgarde 88, chef för krigshögskolan och öfv. löjtn. 92, öfverste 96, chef för Värmlands reg. 1900, v. ordf. för stadsfullm. i Karlstad.



P. E. HÖGRELIUS.

70 år fyller den 10 april kyrkoherden Emanuel Högrelius. Stud.-ex. 58, prästvigd 62, pastorex. 75, kyrkoherde i Okome (Göteborgs stift) sedan 84.



R. SÖDERMARK.

65 år fyllde d. 12 mars majoren Robert Södermark i Lund. Underlöjtn. vid Jämtl. Hästj. Corps (n. v. Norrl. Dragon regte) 62, ryttmäst. 79, major i armén 93, afsked 94. Verkställande direktör för Berlingska boktryckeri och stilgjuteri A.-B. i Lund sedan 02.



H. C. LINDSTRÖM.

60 år fyllde den 17 mars rentieren Hans Carl Lindström i Lyckeby. Led. af Blekinge läns hushållnings-sällsk. 98, suppleant i styr. för Karlskrona sjukhem s. å., led. 01. Hög frimurare. Betydande donator till välgörande ändamål.



J. NOTHIN.

Kyrkoherde Johannes Nothin fyller den 9 april 60 år. Stud.-ex. 70, prästvigd 73, kyrkoherde i Fryeled (Västis stift) sedan 92.



# PORTRÄTTGALLERI



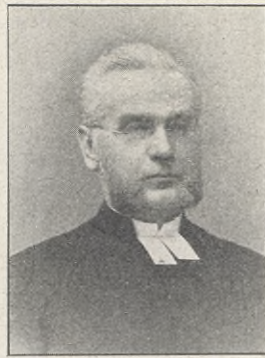
A. OLSSON.

70 år fyllde den 31 mars landtbrukaren Anders Olsson på ön Hven. Kyrkvärd i 40 år och för öfrigt hedrad med många kommunala uppdrag i St Ibbs socken.



C. F. SUNDBERG.

Överdirektören Christian Fredrik Sundberg har hos K. med anhängligt om afsked från överdirektörsbefattningen i järnvägsstyrelsen och samtidigt om befrielse från förordnandet som öfveringeniör vid statens järnvägsbyggnader. Baningeniör vid statens järnv. 66, bandir. 78, öfverdir. 95, t. f. öfvering. 98.



J. N. REXIUS.

Till domprost i Göteborg har k. m. t. utnämnt domkyrkokommissionern i Göteborg Josef Natanael Rexius. Född 52, stud.-ex. 71, prästvigd 74, komminister 85. Led. i domkyrkorådet sedan 94.



A. RYBERG.

50 år fyllde den 7 mars grosshandlaren Anders Ryberg i Stockholm Direktör för J. F. Zetterströms vinhandelsaktiebolag i Gälle.



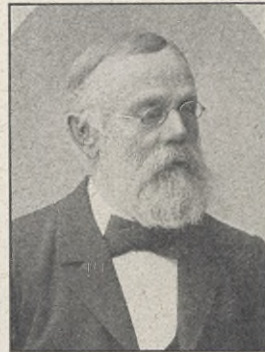
J. A. HEDBERG. †

Grosshandlaren Johan August Hedberg i Sundsvall, afled den 14 mars, född 26. M., som bedrivit storstad trävaruförälsle var äfven i det kommunala lifvet särdeles verksam, bl. a. ordf. i drätselk. led. af stadsfullm., af skolor. m. m. styr.-led. i Sundsvalls Ensk. Bank, ordf. i Sundsvalls sparb. styr. m. m.



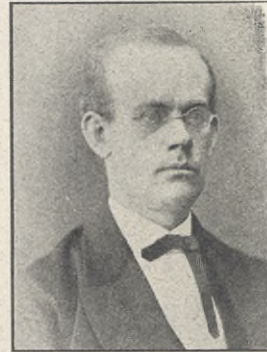
F. WESTMAN. †

Den 16 mars afled i Stockholm f. d. fabrikkören Fredrik Westman, f. 33. W. som 64—82 bedref snusfabr. i Örebro, innehade därstädes ett flertal kommunala förtroendeuppdrag, bl. a. led. af stadsfullmäktige. Han har i sitt testamente gjort en hel del donationer.



A. LAKSON. †

Den 13 mars afled på Amyro vid Nora direktör August Larson, 71 år gammal. Ritare och bitr. ingenjör vid grufvor, järnverk och sagverk, var L. 67—92 förv. vid Stribergs grufvor, från 98 led. af styr. Verkst. dir för Nora Bergslags elektr. A.-B. 99—02. Sedan 87 led. i styr. för Nora Kreditkassa.



A. H. FAGERBERG. †

Den 19 mars afled i Eksjö vice häradshöfding Anders Herman Fagerberg, 68 år gammal. Auskultant i Göta Hofrätt 59, e. o. notarie 60, vice häradshöfding 63. Ledamot af stadsfullmäktige, ordf. i drätselkammaren, ombudsman i Nässjö-Oskarshammns Järnvägs Aktiebolag



C. TH. GILLJAM. †

Den 14 mars afled i Hudiksvall, l. telegrafkommissarien Carl Thure Gilljam. Född 32, stud.-ex. 53, insäck s. å. i det då nybildade telegrafverket; kommissarie i Mariestad 55, i Hudiksvall 66, afsked med pensjon 90. Litteratur- och konstvän.



C. L. F. v. SCHMALTZ. †

F. d. byråassistenten Carl Lorentz Ferdinand von Schmaltz afled den 15 mars i Östersund. Född 35, stud.-ex. 55, byråassistent vid statens järnvägar 94. Deltagit som sekundlöjtnant i Danska kriget 64. Stadsfullmäktigt i Östersund 97—02.



A. WAHLSTRÖM. †

Den 19 mars afled i Stockholm häradssdomaren i Danderyd August Wahlström, född 41. W. var i 26 år led. i Danderyds skeppslags tingsrätt nämnd och utnämndes 95 till häradssdomare. Led. i länets lands- ting från 96. Öfver 25 år ordf. i Danderyds sockens kommunalnämnd, o. s. v.

**O**m honorar för bidrag till Hvar 8 Dag —  
vare sig fotografi eller textbidrag — icke är utbetaladt när respektive nummer utkommit, an- håller Redaktionen om att blifva därå uppmärksam- gjord då vi helst önska uppgörelse så snart fo- tografi eller textbidrag är infördt i tidningen





Kfter fotografi.

EN STRÄJKAGITATOR ARRESTERAS.

FRÅN RYSSLAND.



HVAR 3 DAG.

Kfter fotografi.

Kitché - Bengt Sjöbergparre.

LÖJTNANT SCHMIDT.  
Häromdagen arkebuserad.



HVAR 3 DAG.

Kfter fotografi.

EN KVINNIG AGITATOR.

Kitché - Bengt Sjöbergparre.

En följd af den fasansfulla *grufolyckan i Courrières* blef strejk af hela styrkan, ett 40,000-tal arbetare. Vi lämnade i vårt föregående häfte, jämte ett flertal fotografier från olycksplatsen, en liten redogörelse för förhållandena i grufdistriktet. Det omätligt rika grufbolaget har genom groft vårdslösande af äfven de enklaste skyddsåtgärder för arbetarnes säkerhet, genom det nu timade blifvit ytterligt förhatadt. Den jäsande mängden är ju ett godt fält för agitation, och välvilliga agitatorer ha också börjat bearbeta de strejkande. Den ledande agitatorn, Broutchoux, blef emellertid arresterad just då han bar en röd fana i spetsen för ett tåg. Vår fotografi togs i detta ögonblick och man ser en af gendarmerna som just tagit fanan. Den andra bilden visar en kvinnlig agitator, madame Sorgue, som söker förmå militärbefälet att utlämna Broutchoux.

\* \* \*

Den från matrosrevolten i Sevastopol bekante *löjtnant Schmidt* drabbades häromdagen af det tunga öde som måste blifva lönen för hans gärning — då han misslyckades. Han ledde på sin tid Svartahafsflottans uppror och besköt staden, men fångades under flykt. Han var icke förrädare mot land och kejsare, utan gick i spetsen för en revolt mot hvad han ansåg vara landets förtryckare. Af knapphändiga underrättelser från Ryssland att döma synes en stark hämndrörelse ha uppstått med anledning af arkebuseringen.